

Arrest

nr. 174 067 van 2 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M.-C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 19 oktober 1980 geboren in Bagdad, Irak. U bent een sjiiitische moslim van Arabisch origine. U groeide op in de wijk Risala 1 en in de wijk Saydiyah. U behaalde uw diploma derde middelbaar en ging later aan het werk in een winkel. U trouwde een eerste keer in 2003 met Nora H.A. en u scheidde van haar in 2009. Jullie hebben één dochter samen.

U vertrok in juni 2006 naar Syrië omwille van het sektarisch geweld en keerde eind 2008 terug naar Saydiyah.

U opende een klerenwinkel in Risala 1. U huwde met Safa M.S. in 2010. U baatte nog steeds een winkel uit in Risala . Op 12 mei 2015 kwamen er twee mannen naar uw winkel en zeiden dat u zich moest aansluiten bij Hashd al-Shaabi (Popular Mobilization Units). U weigerde en vertelde hen dat u uw winkel moest openhouden en niet met wapens overweg kon. De mannen wilden dat u geld betaalde als u zich niet wilde aansluiten bij Hashd al-Shaabi. U vertelde hen dat u geen geld meer had. Ze deelden u mee dat er dan minder leuke dingen stonden te gebeuren. U zette uw dagdagelijkse leven verder.

Op 15 mei 2015 ging er een bermbom af nabij uw huis. De bom richtte veel schade aan aan uw huis. De politie kwam naar uw huis en u legde een verklaring af. U verklaarde dat u geen vijanden had en niemand verdacht van de aanslag.

Op 16 mei 2015 verliet u uw huis en trok in bij uw schoonfamilie. U verliet het land op 9 juni 2015 met het vliegtuig naar Turkije. U reisde via Griekenland, Macedonië en Servië naar België waar u op 7 juli 2015 aankwam. U vroeg dezelfde dag asiel aan.

Uw broer Wissam (O.V. 8.128.662) vroeg eind september eveneens asiel aan in België. Zijn auto werd beschoten en zijn winkel werd in brand gestoken.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele identiteitskaart, een origineel nationaliteitsbewijs, een originele woonstkaart, een originele kieskaart, een origineel rijbewijs, een origineel proces-verbaal naar aanleiding van de bermbom bij uw huis, originele bestelbonnen van uw werk, een originele verzendingsnota van DHL, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, een kopie van de identiteitskaart van uw vrouw en kinderen, een kopie van het paspoort van uw vrouw en kinderen.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Uit uw verklaringen blijkt dat de kern van uw asielrelaas bestaat uit uw claim dat militieleden die deel uitmaakten van Hashd al-Shaabi u wilden dwingen om met hen samen te werken in de strijd tegen soennieten en in het bijzonder tegen de Islamitische Staat (IS) in Irak.

Gezien de informatie waarover het CGVS beschikt kan er evenwel ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw claim. Uit deze informatie blijkt immers dat de diverse sjiiitische milities die Hashd al-Shaabi uitmaken geen dwang uitoefenen om mannen te verplichten deel te nemen aan de strijd tegen IS in Irak. Door middel van een actief rekruteringsbeleid weten de diverse sjiiitische milities die Hashd al-Shaabi uitmaken tal van jongeren te overtuigen om deel te nemen aan de gewapende strijd tegen IS in Irak. Hashd al-Shaabi is een vrijwilligersleger dat rekruten aantrekt door middel van het maatschappelijk prestige en de financiële voordelen die lidmaatschap opleveren. De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier.

De verklaringen die u in de loop van uw asielprocedure aflegt en de documenten die u hierbij voorlegt zijn niet van die aard dat ze het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas kunnen weerleggen.

Integendeel, allereerst kan er worden vastgesteld dat uw verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet geheel overeenstemmen met uw verklaringen op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ dat militieleden van Asaeb Ahl el-Haqq, die deel uitmaken van Hashd al-Shaabi, uw winkel binnenvielen en u vroegen met hen samen te werken tegen de soennieten (zie vragenlijst CGVS). Op het CGVS stelt u echter dat u zich moest aansluiten bij Hashd al-Shaabi ofwel geld betalen. Dit zijn toch enigszins andere eisen. Het feit dat u tijdens het gehoor op het CGVS een andere invulling geeft aan het concrete eisenpakket van deze groepering ondermijnt mede gezien de hierboven aangehaalde informatie waarover het CGVS beschikt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Geconfronteerd met deze vaststelling antwoordde u dat ze u zeiden dat u samen met hen tegen de soennieten moest vechten om te verhinderen dat ze Bagdad zouden bezetten. Dit neemt niet weg dat uit uw verklaringen op het CGVS geconcludeerd kan

worden dat naast uw ongeloofwaardige claim dat de militieleden u onder dwang wilden rekruteren om tegen IS in Irak te strijden, u naar eigen zeggen ook onder druk werd gezet om geld te doneren om de groepering te financieren. Dat u dan met geen woord rept over deze afpersing op het gehoor van DVZ mag dan ook verbazen en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Vervolgens moet er worden vastgesteld dat u over deze voorgehouden afpersing enkel vage en weinig overtuigende verklaringen kunt afleggen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas eens te meer ondermijnen.

Uit uw verklaringen blijkt dat de militieleden geen voldoening namen met uw afwijzing van het voorstel om u aan te sluiten. In plaats van uw deelname aan Hashd al-Shaabi werd er geld van u geëist. Merkwaardig genoeg werd er geen bedrag genoemd. Initieel beweerde u dat ze geen bedrag genoemd hadden en vervolgens werd er van u een spontane donatie verwacht (CGVS p.15). U zou gesmeekt hebben en gezegd hebben dat u niet zoveel geld heeft. Daar er geen bedrag geëist werd, maakt dat het merkwaardig is dat u tout court stelt dat u niet zoveel geld heeft. U weet immers niet over hoeveel geld het gaat. U stelde zelf dat het die mannen louter en alleen om het geld te doen was (CGVS p.13, p.14, p.15). Een eerste voorwaarde is dan wel dat ze een bedrag aangeven dat ze willen incasseren. Dit was bij u niet het geval. Er werd ook niet vermeld waar en wanneer u het moest bezorgen. Eveneens een voorwaarde om tot een overhandiging van een som geld te komen. Aangezien het de mannen voornamelijk om het geld te doen was, mag er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat er een bedrag, een termijn en een plaats van afgifte meegedeeld wordt om het geld te overhandigen. Hier ging het gesprek klaarblijkelijk niet over, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook danig ondermijnt.

Uw reactie op de voorgehouden eisen van de militieleden ondermijnt vervolgens verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U stelde dat het straatbeeld veranderde na de val van Mosul, dd. Juni 2014 (CGVS p.11, p.12). De militieleden die vroeger tot Jeish el Mehdi behoorden hadden zich nu aangesloten bij Asaab Ahl el Haqq. De militieleden kwamen openlijk op straat (CGVS p.11). Deze mensen reden rond in moderne wagens, waren gekleed met militaire uniformen en waren zwaar bewapend (CGVS p.12). Ze deden wat ze wilden zoals bijvoorbeeld het verrichten van arrestaties, het uitvoeren van moorden, het plaatsen van explosieven en dergelijke meer, zo zegt u (CGVS p.13).

Uw reactie op de vraag van de leden van Hashd al-Shaabi is gezien deze schets dan ook hoogst opmerkelijk. U antwoordde op de vraag u aan te sluiten bij Hashd al-Shaabi simpelweg: 'Ik doe wat ik wil. Iedereen heeft zijn eigen job. Ik kan geen verschil maken tussen soennieten en sjiieten. Het is één zelfde bevolking uit één zelfde land' (CGVS p.14). Gezien de beschrijving van de wreedheden en onverschrokkenheid van de militie die u schetste is het merkwaardig dat u hen op een dergelijke manier van repliek dient. Verder haalt u een voorbeeld aan van een eigenaar van een elektriciteitswinkel die beschuldigd werd samen te werken met IS. De man moest 30000 dollar betalen. Hij antwoordde dat hij dat niet had en vijf dagen later werd zijn winkel opgeblazen. De man vreesde dat zijn familie problemen zou krijgen en dus betaalde hij vooralsnog het geld (CGVS p.13). Hij werd vanaf die dag 'beschermd' en diende maandelijks 750 dollar te betalen (CGVS p.13). Volgens uw verklaringen koos Asaab ahl el Haqq personen uit waarvan ze dachten dat ze geld hadden en vervolgens troggelde ze het af. Uit uw verklaringen blijkt verder dat het hen niet uitmaakte of hun slachtoffers soenniet of sjiiet waren (CGVS p.13). U stelde dat men niets kan doen tegen de militie. Zelfs de politie werkt met hen samen, zo zegt u (CGVS p.13). Dat u dan vlakaf zei tegen de militieleden dat u niet wenste deel te nemen aan de strijd en dat u evenmin geld had om hen te betalen is dan ook weinig aannemelijk.

Volgens uw verklaringen was er geen mogelijkheid om te onderhandelen. U was een gewaarschuwd man (CGVS p.15). U bleef die dag echter gewoon verder werken tot de sluitingstijd en keerde zoals elke dag terug naar huis om de volgende dag weer op post in uw winkel te zijn. U heeft verder niets ondernomen om uw probleem op te lossen. U gevraagd hoe u dacht uw probleem op te lossen, zei dat u besloot advies in te winnen van uw broer en oom. Deze laatste stelde dat u maar gewoon moest afwachten. Uw oom vermoedde dat het bluff was en dat u niet gealarmeerd moest raken. U besloot die raad op te volgen en wachtte af. Ook dit is vreemd gezien de voorgaande incidenten die u schetste (CGVS p.15). Dat u helemaal niets ondernam om uw probleem op te lossen temeer u op de hoogte was van verschillende andere gevallen, ondermijnt de geloofwaardigheid van het gebeuren. Gezien de voorkennis waar u over beschikte kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat u probeerde een oplossing te zoeken en niet een dergelijke passieve houding zou aannemen.

Gezien het bovenstaande kader dat u schetste ondermijnt uw verklaring dat u uw dagdagelijkse leven na de voorgehouden eis van de groepering verder zette en de volgende dag wederom naar uw winkel ging verder de geloofwaardigheid van uw asielaas (CGVS p.15). U gevraagd of u voorzorgsmaatregelen genomen had, stelde dat u voorzichtiger werd, niet op hetzelfde moment naar uw winkel vertrok en nooit dezelfde weg nam (CGVS p.15). Dat deze voorzorgsmaatregelen niet efficiënt zijn, hoeft geen betoog. Uw dagelijkse einddoel was nog steeds uw winkel, de plaats waar u bedreigd werd. Of u er nu een uur vroeger of later aankwam, via een omweg of niet haalt met andere woorden niets uit. Het Commissariaat-generaal hecht dan ook geen geloof aan het feit dat u benaderd en bedreigd werd door de leden van Asaab Ahl al-Haq.

Wat betreft de bembom die er voor uw huis zou ontploft zijn kan er aangestipt dat deze in eerste instantie het gevolg was van het gebeuren van in uw winkel, een gegeven waar geen geloof aan gehecht wordt. Ter ondersteuning van dit feit legt u een proces verbaal neer. Het is een handgeschreven document dat niet voorzien is van een hoofding of één of ander formeel kenmerk. Het document voldoet vormelijk niet aan de vereisten om de authenticiteit ervan te garanderen. Het kan immers door eender wie en eender waar geschreven zijn. Verder komt de inhoud van het document niet overeen met de foto's die er bij zijn toegevoegd. Het proces verbaal werd opgemaakt in uw huis zelf. Volgens uw verklaringen waren de ramen overal stuk en waren zowel de keuken als de gang volledig uitgebrand (CGVS p.17). In de verklaring die opgetekend werd door de agent in kwestie werd er enkel van gebroken ramen gesproken. Ook dit is merkwaardig. Aangezien de agent ter plaatse was en u zelf een verklaring heeft afgelegd mag er een meer accurate weergave van de situatie verwacht worden. Dit is niet het geval. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielaas verder ondermijnd.

Tot slot moet er worden opgemerkt dat uw claim dat de auto van uw broer Wissam werd beschoten en dat zijn winkel in brand werd gestoken, indien deze al waarachtig zou zijn, niet volstaat om te concluderen dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het betreft hier een louter blote bewering die u op geen enkele manier kunt staven en u maakt op geen enkele manier duidelijk dat deze voorgehouden gebeurtenis enig verband houdt met uw voorgehouden problemen. Bovendien kan er getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen. Uw broer zou immers zelf niet eens weten waarom deze zaken zich zouden hebben voorgedaan (CGVS, p. 7).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielaas. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, kieskaart en woonstkaart ondersteunen uw verklaringen over uw identiteit en nationaliteit, gegevens die hier op zich niet ter discussie staan. Uw huwelijksakte en de identiteitsdocumenten van uw vrouw en kinderen bevestigen uw verklaringen over uw burgerlijke stand, ook deze gegevens worden hier niet betwist. De documenten in verband met uw identiteit en uw burgerlijke stand houden echter geen verband met uw asielmotieven en doen hierover geen enkele uitspraak. Met de bestelbonnen ondersteunt u uw verklaringen dat u inkopen ging doen in Turkije. Deze documenten ondersteunen echter niet uw verklaringen dat u problemen zou gehad hebben met Hashed al- Shaabi. Het proces verbaal werd hierboven reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder

geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van

diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

1.2. Verweerder bezorgt de Raad op 7 juni 2016 per drager een aanvullende nota, namelijk de “COI Focus: Irak, de veiligheidssituatie in Bagdad” van 31 maart 2016”. Het betreft een update van de landeninformatie in het administratief dossier.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als het eerste middel voert verzoeker aan omtrent de vluchtelingenstatus:

“Middel genomen uit schending van Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève, Artikelen 48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 62 van de Vreemdelingenwet, Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Verzoeker kan niet akkoord gaan met de motivering van de bestreden beslissing : “Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Geneve of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Eerst en vooral, er wordt niet getwijfeld aan verzoeker identiteit, herkomst en nationaliteit.

In feit ter staving van de asielrelaas legde hij originele documenten voor:

- de originele van de identiteitskaart;
- het origineel nationaliteitsbewijs;
- de originele woonstkaart;
- de originele kieskaart;
- het origineel rijbewijs;
- de originele PV naar aanleiding van de bermbom;
- de originele bestelbonnen van het werk;
- kopie van het huwelijksakte;
- kopie van het nationaliteitsbewijs van zijn vrouw;
- kopie van de identiteitskaart van zijn vrouw en kinderen;
- kopie van het paspoort van zijn vrouw en kinderen;

Ten tweede heeft Verzoeker werkelijk; hij heeft geprobeerd om zijn vraag te expliciteren en alle relevante elementen door een duidelijk en nauwkeurig verhaal gepresenteerd. (artikel 48/6)

Het CGVS preciseert dat "Uit uw verklaringen blijkt dat de kern van uw asielrelaas bestaat uit uw claim dat de militieleden die deel uitmaakten van Hash al-Shaabi u wilden dwingen om met hen samen te werken in de strijd tegen soennieten en het bijzonder tegen de IS in Irak. Gezien de informatie waarover het CGVS beschikt kan er evenwel ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw claim. Uit deze informatie blijkt immers dat de diverse sjiitische milities die Hash al-Shaabi uitmaken geen dwang uitoefenen om mannen te verplichten deel te nemen aan de strijd tegen IS in Irak..."

Meneer A.S. bevestigt dat op 12 juni 2015 zijn twee mannen in zijn winkel gekomen. Ze hebben gepreciseerd dat ze verwachten dat Verzoeker gaat deelnemen met hun om lid te worden van Hashd al Shaabi. Ze vroegen lid te worden om te gaan vechten tegen IS en om hen financiële steun te geven. Verzoeker heeft zijn land van herkomst op basis van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Dat is duidelijk dat Verzoeker voldoet volledig aan de drie aangegeven gronden: (Artikel 1, A, §2 Verdrag Van Geneve)

- Gegronde vrees:

De Heer A.S. werd bedreigd en ook zijn broer werd benaderd.

- Voor vervolging :

Hij werd door de milities Assaab Ahl Al Haq (sjiitische militie) bedreigd. Een bermbom bij zijn huis ontploft.

Het is duidelijk dat de Irakese Staat hem kan niet beschermen. (artikel 48/5 §2 van de Vreemdelingenwet). De agenten van vervolgingen bevinden zich in de regering.

- Omwille van het behoren tot...

Hij wil niet met hen gaan te vechten tegen IS hij wil niet hen financiële steun geven.

Het CGVS beweert dat het asielrelaas van Meneer A.S. heeft een ongeloofwaardig karakter:

Que si l'examen de crédibilité auquel il est habituellement procédé constitue, en règle, une étape nécessaire pour répondre à cette question, il faut éviter que cette étape n'occulte la question en elle-même;

Que dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ou le constat de fausses déclarations ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute ou ces fausses déclarations, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains» (60 ans de la Convention de Genève, p. 66)

In casu, pp geen enkel moment stelt Het CGVS zich niet vragen over de behoefte aan 'effective' en 'non temporaire' bescherming van Verzoeker. (article 48/5§2 : la protection doit être effective et non temporaire)

Hij moet dus vluchteling erkend worden."

2.1.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.1.3. Verzoeker voert tegen de omstandig gemotiveerde beslissing aan als verweer: "Meneer A.S. bevestigt dat op 12 juni 2015 zijn twee mannen in zijn winkel gekomen. Ze hebben gepreciseerd dat ze

verwachten dat Verzoeker gaat deelnemen met hun om lid te worden van Hashd al Shaabi. Ze vroegen lid te worden om te gaan vechten tegen IS en om hen financiële steun te geven. Verzoeker heeft zijn land van herkomst op basis van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.”

Voormeld verweer is niet afdoende om de motivering in de beslissing in een ander daglicht te stellen waar deze tot het besluit komt dat verzoekers relaas geloofwaardigheid ontbeert omdat (i) de wijze van rekrutering door de sjiitische militie zoals door verzoeker aangebracht niet overeenstemt met de landeninformatie; (ii) op basis van de vragenlijst van het CGVS en zijn verklaringen op het CGVS blijkt dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde omtrent de eisen die door de militie werden gesteld; (iii) verzoeker inzake de beweerdte afpersing geen bedrag kon vermelden; (iv) de reactie van verzoeker op de eisen van de militie niet aannemelijk is gelet op de gekende handelwijze van deze militie; (v) het proces-verbaal als niet authentiek kan worden aanzien gelet op de wijze waarop het werd opgesteld en omdat de inhoud die niet correspondeert met verzoekers verklaringen; (vi) de problemen die zijn broer Wissam zou hebben ondervonden niet worden gestaafd; (vii) de bijgebrachte documenten de teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker maakt omwille van het ongeloofwaardig relaas geen vrees voor vervolging aannemelijk, bijgevolg dient de mogelijkheid tot bescherming niet te worden onderzocht.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van de vreemdelingenwet) stelt verzoeker:

“Het is dus verkeerd van het CGVS te beweren dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is.

Het CGVS baseert zich op documenten van COI Focus dd 6 oktober 2015, dus 6 maanden geleden.

Men weet dat de situatie in Irak verandert iedere dag :

« – les informations utilisées par les instances d’asile se doivent d’être mises à jour très régulièrement (article 4 de la Directive Qualification – article 38 de la Directive Procédure et article 27 de l’AR de 2003 organisant le CGRA). Or, en l’espèce, les informations sont loin d’être actualisées car ce rapport CEDOCA date du 6 octobre 2015. (Arrêt CCE n° 52.691 du 8 décembre 2010 ; Arrêt CCE n° 53.188 du 16 décembre 2010 ; Arrêt CCE n° 159241 du 22 décembre 2015)

Zo:

Er zijn vele objectieve bronnen die tegenspreken de cijfers en de argumenten van het CGVS :

20 janvier 2016 - « 2016 représente un tournant décisif pour l’Irak », qui connaît une grave crise sécuritaire et humanitaire. C’est ce qu’a affirmé Bruno Geddo, le représentant du Haut-Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés à Bagdad lors d’une conférence de presse qui s’est tenue le 19 janvier au Centre régional d’information des Nations Unies (UNRIC).

Un rapport de l’ONU diffusé hier a révélé le nombre alarmant de victimes civiles de la guerre en Irak : au moins 18 800 civils ont été tués et plus de 36 000 blessés entre le 1er janvier 2014 et le 31 octobre 2015. Environ 3,2 millions de personnes sont déplacées à l’intérieur du pays, indique également ce rapport.

Irak : attentat-suicide meurtrier de l’EI à Bagdad

En savoir plus sur http://www.lemonde.fr/proche-orient/article/2016/03/06/irak-attentat-suicide-meurtrier-a-bagdad_4877416_3218.html#Fgmf8zQOR34obEyr.99

Un camion piégé a explosé, dimanche 6 mars, à un point de contrôle bondé aux abords de la ville de Hilla, au sud de Bagdad, tuant au moins 47 personnes et en blessant au moins 72, selon des sources policière et médicale. C’est le bilan le plus lourd depuis le début de l’année pour un

attentat au véhicule piégé. L'attentat a été revendiqué par l'organisation djihadiste [Etat islamique \(EI\)](#) dans un communiqué publié sur les [réseaux sociaux](#).

Selon un médecin à l'hôpital de Hilla, 20 membres des forces de sécurité figurent parmi les morts. « L'attaque a été menée contre un check-point à l'entrée nord de Hilla », a indiqué Faleh Al-Radhi, responsable de la sécurité du conseil provincial de Babel. Le camion était chargé d'explosifs, selon des responsables, et il a explosé au moment où les agents de la sécurité du point de contrôle l'ont arrêté alors qu'il tentait de [pénétrer](#) dans Hilla.

Des photos publiées sur les réseaux sociaux montrent des dégâts importants autour du point de contrôle, où se forment habituellement de longues files de [voitures](#) à cette heure de la journée, en attendant de [passer](#) les contrôles de la sécurité.

En savoir plus sur http://www.lemonde.fr/proche-orient/article/2016/03/06/irak-attentat-suicide-meurtrier-a-bagdad_4877416_3218.htm#Fgmf8zQOR34obEyr.99

Amnesty International : 24/02/2016 : IRAK

« La situation des droits humains n'a cessé de se dégrader »

Dat Verzoeker verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen en die de Subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet toe te kennen.

Dat het duidelijk is dat Verzoeker in de onmogelijkheid is om naar Irak en specifiek naar Bagdad terug te keren."

2.2.2. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verweerder bezorgde aan de Raad een update van de informatie omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze informatie, die dateert van 31 maart 2016, werd voorafgaand aan de terechtzitting aan verzoeker bezorgd door de diensten van de Raad. Deze informatie is derhalve recenter dan de informatie in het administratief dossier die gehanteerd werd ter ondersteuning van de motivering inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De Raad dient uitspraak te doen op basis van de gegevens die hem aangebracht werden door de partijen tijdens de behandeling van het beroep en zoals deze gekend zijn op het ogenblik van de sluiting der debatten.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het*

Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker in het verzoekschrift aangevoerde informatie als de door verweerder neergelegde en de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvullen door guerrillastrijders plaats. Wel vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats. Hoewel IS de laatste maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten zeer uitzonderlijk blijven. Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins belegerd wordt door IS. Evenmin zijn er aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit. IS lijkt meer en meer onder druk te komen staan en het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad dan ook niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. Het aantal moorden is eind 2015 wel duidelijk afgenomen en is tussen december 2015 en maart 2016 niet terug gestegen.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad. Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker

om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS